

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(79) 684 endelig udg

Bruxelles, 21 november 1979

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN OM DEN EUROPÆISKE UNION

(Meddelelse til Det europæiske - Dublin, 29 og 30 november 1979)

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN OM DEN EUROPÆISKE UNION

1. Siden Tindemans-rapporten blev fremlagt i december 1975, er dette den tredje rapport fra Kommissionen om de opnåede resultater og de mulige fremskridt inden for de forskellige områder, der omfattes af Den europæiske Union.
2. Det indevarende år har været præget af store politiske og økonomiske begivenheder, hvoraf i første række skal nævnes valget af Europa-Parlamentet. Erkendelsen af de store problemer og overvejelserne inden for EF i det foregående år har muliggjort betydelige fremskridt henimod Unionens gennemførelse.
3. Industriaktiviteten er blevet foreget i Fællesskabet som helhed, men forlængelsen af foranstaltningerne med henblik på en strukturomlægning af industrien afspejler klart den fortsatte uro i et økonomisk klima, der er mindre spændt, men dog usikkert med hensyn til fremtiden. Endvidere er arbejdsløsheden fortsat høj og foruroligende, især for de unge. Den i vid udstrækning beherskede inflation det foregående år har siden de første måneder af 1979 vist en klart stigende tendens. Forsyningsusikkerheden og prisstigningen på carbonhydrider er på ny faktorer, der på afgørende måde bidrager til at formørke den økonomiske horisont.

Handelsbalancen, på hvilken der i et år har været et samlet overskud, er på ny forringet. De samlede eksterne faktorer, der påvirker meget forskellige interne situationer, har på ny bevirket, at de økonomiske forskelle mellem medlemsstaterne er blevet større.

DET POLITISKE OG INSTITUTIONELLE EUROPA

4. Med de første direkte valg af Europa-Parlamentets medlemmer, er der taget et afgørende skridt i retning af at forege den demokratiske legitimering af hele den institutionelle ramme. Valget af Europa-Parlamentet, der er fastsat i Paris- og i Rom-traktaten, er først blevet gennemført over 20 år efter disses undertegnelse. De første drøftelser og den atmosfære, hvori de har fundet sted, er udtryk for det nye parlaments vilje til at fremskynde virkeliggørelsen af Den europæiske Union.

5. Det europæiske Råd har med det mandat, det på sin samling i Bruxelles den 4. og 5. december 1978 overdrog til tre "vismænd", givet udtryk for stats- og regeringschefernes ønske om på grundlag af og under overholdelse af traktaterne at tilpasse EF-institutionernes funktion til behovene i et udvidet Fællesskab. Denne rapport er netop blevet forelagt.
  6. Kommissionen har på sin side ligeledes beskæftiget sig med sin egen funktion. Den har anmodet en gruppe bestående af fem uafhængige og fremstående personer om at fremlægge en rapport om dens tjenestegrenes struktur og tilpasning med henblik på den nye udvidelse af Fællesskabet fra ni til tolv medlemsstater. Gruppen, der har haft Dirk Spierenburg som formand, fremlagde den 24. september 1979 konklusionerne af sine overvejelser. Rapporten skal ligge til grund for Kommissionens nuværende arbejde med henblik på en effektiv opbygning af dens tjenestegrene, således at de bliver i stand til at løse de stadig større opgaver.
- DET ØKONOMISKE OG SOCIALE EUROPA
7. Knapheden og prisstigningen på carbonhydrider har på ny været det centrale problem, som har rystet verdensøkonomien. De første virkninger af en fælles og effektiv energipolitik på fællesskabsplan har givet sig udtryk i medlemsstaternes beslutning om at begrænse olieimporten efter fælles overenskomst. Dette fælles standpunkt gjorde det muligt for deltagerlandene på topmødet i Tokyo at fastsætte et loft over olieimporten i 1985. I øvrigt tager en delvis allerede vedtaget række foranstaltninger sigte på at fremme anvendelsen af faste brændstoffer, at rationalisere og gennemføre besparelser i energiforbruget og at anvende alternative energikilder.
  8. Fællesskabet enes i stadig større grad med de store industrilande om at, nå frem til fælles standpunkter og foranstaltninger, der kan afhjælpe energimanglen. Selv om en fælles energipolitik støder på utallige vanskeligheder, der hidrører fra eksterne faktorer, er der sket reelle fremskridt.

9. I en række industrisektorer giver aktiviteten i høj grad anledning til bekymring. Der er blevet foreslået fællesskabsindgreb til fordel for investeringer med henblik på omstrukturering og omstilling i andre sektorer, bl.a. i skibsværfts- og i tekstilindustrien. Omstrukturerings- og omstillingsforanstaltningerne i industrien har også indvirkning på producenterne uden for Fællesskabet. Men så længe tilpasningen ikke er gennemført for strukturernes vedkommende og aktivitetsniveauet ikke er i overensstemmelse med de langsigtede markedsudsigter vil visse importregulerende foranstaltninger vanskeligt kunne afskaffes.
10. Fællesskabet har med andre midler forsøgt at fremme omstillingen fra vanskeligt stillede sektorer og at stimulere industriaktiviteten i de teknologisk højtudviklede sektorer. De forskellige forsknings- og udviklingsprogrammer, bl.a. inden for tekstil- og beklædningsindustrien samt luftfarts- og datamatikindustrien, er et led i denne politik.
11. For så vidt angår den fælles landbrugspolitik har de strukturelle skavheder, der har vist sig på visse markeder, bl.a. vedrørende sukker og mælk, på ny nået et meget højt niveau. Kommissionens forslag med henblik på at bringe ny balance i visse landbrugssektorer er kun i begrænset omfang blevet fulgt. Problemet vedrørende overskuddene og deres finansielle virkninger på Fællesskabets udgiftsstruktur eksisterer fortsat, og Kommissionen foreslår en række tilpasninger af visse fælles markedsordninger.
12. Der er endvidere blevet vedtaget en række foranstaltninger inden for rammerne af landbrugsstrukturpolitikken til fordel for mindre gunstigt stillede regioner, især i Sydeuropa. Blandt disse kan nævnes særlige programmer for Irland og middelhavsområderne i Italien og Frankrig, samt en fælles foranstaltning på skovbrugsområdet. På nuværende tidspunkt er andre strukturforanstaltninger og særlige foranstaltninger under drøftelse. Den meget betydelige forhøjelse af EFRU bidrager til at bringe ny balance i EF-budgettet med henblik på en forhøjelse af strukturudgifterne.

DET MONETÆRE EUROPA

13. Med EMS's ikrafttræden, ECU'ens indførelse og deponeringen af reservevalutaer i FECCM er der sket et betydeligt fremskridt henimod Den europæiske Union på det monetære område. En første analyse, efter at dette har fungeret i et halvt år, bekræfter, at den nye valutariske solidaritet har holdt sine løfter. Den tekniske justering af pariteterne i september 1979 er et bevis på, at EMS er tilstrækkelig smidigt til at kunne tilpasses de økonomiske realiteter samtidig med at uregelmæssige valutabevægelser undgås.
14. Blandt følgerne af EMS's ikrafttræden må fremhæves den betydelige reduktion af visse monetære udligningsbeløb, hvilket er et nyt skridt henimod en normalisering af landbrugsmarkedet. En af de følgeforanstaltninger, der blev forudset ved indførelsen af EMS for at styrke de mindre velhavende medlemsstaters økonomi, er ligeledes blevet vedtaget. Irland og Italien vil herefter kunne nyde godt af rentegodtgørelser i forbindelse med finansieringen af udvalgte infrastrukturprojekter og -programmer. Der er blevet ydet de første lån i henhold til det "nye fællesskabsinstrument" med henblik på finansiering af infrastrukturprojekter.

DET UDVIDEDE EUROPA

15. En ny fase i forbindelse med Fællesskabets udvidelse blev afsluttet med Grækenlands undertegnelse af tiltrædelsestraktaten, og dette land bliver således i januar 1981 den 10. medlemsstat. Forhandlingerne om Spaniens og Portugals tiltrædelse fortsætter. Med disse to landes fremtidige medlemskab vil Fællesskabet stå over for de mere specielle problemer, der eksisterer i Sydeuropa.

EUROPA I VERDEN

16. Efter seks års vanskelige forhandlinger lykkedes det at afslutte Tokyo-runden; dermed er der gjort et vigtigt skridt henimod en liberalisering af den internationale samhandel. Slutresultatet er ikke blot betydningsfuldt på toldområdet, men også med hensyn til GATT-reglerne og reglerne for ikke-toldmæssige hindringer, i særdeleshed når der tages hensyn til, at forhandlingsresultaterne er opnået under den alvorligste økonomiske recession i 40

år. Da sigtet med aftalen er at damme op for en potentielt voksende protektionisme i den internationale samhandel, er den udtryk for, at alle deltagerne har forstået, at de er afhængige af hinanden i samhandelen.

17. Forhandlingerne med AVS-landene er afsluttet med undertegnelsen af Lomé-konvention II, der konkretiserer fremskridtene i det samarbejde, der er indgået mellem lige partnere til gensidig fordel. Stabex-ordningen er blevet udbygget, samtidig med at der er stillet større midler til rådighed for AVS-landene inden for alle sektorer, lige fra gennemførelse af små projekter til store regionale projekter, som vedrører flere stater.
18. Fællesskabet har udbygget sine forbindelser med andre udviklingslande. Det har således
  - indledt forhandlinger med henblik på en samarbejdsaftale med de 5 ASEAN-lande,
  - haft sonderende drøftelser med Brasilien, Indien og Andes-gruppen med henblik på fornyelse eller indgåelse af samarbejdsaftaler.
19. I Europa har Fællesskabet tillagt det særlig betydning at udvikle sine forbindelser med Tyrkiet - der har været associeret siden 1964 - og Jugoslavien. Der er blevet ført drøftelser med sigte på at fastlægge de fremtidige etaper for at styrke og udbygge associeringen. Fællesskabet har desuden haft en første række forhandlinger med Jugoslavien for at præcisere indholdet af en samarbejdsaftale med dette land.

EUROPA OG EUROPÆERNE

20. Den 10. juni 1979 havde den europæiske borger lejlighed til at give sin mening til kende om Det europæiske Fællesskabs fremtid, men selv i dette år blev der kun gjort få fremskridt med hensyn til at løse de problemer, som mere konkret berører Europas borgere. Fællesskabet forfølger i det væsentlige økonomiske mål; det er derfor ikke overraskende, at de største

fremskridt indtil nu først og fremmest er gjort på dette område. Den europæiske Union har imidlertid et mere globalt sigte. Som følge af et voksende politisk pres er en række spørgsmål, der direkte berører borgerne, igennem flere år blevet undersøgt, og de er nu til drøftelse i fællesskabsinstanser. Blandt disse spørgsmål kan nævnes følgende: indførelse af almindelig ret til ophold, deltagelse i lokalvalg, pas, kørekort.

21. Bortset fra mindre tilpasninger har man ikke kunnet spore fremskridt med hensyn til at reducere kontrolforanstaltningerne ved grænserne inden for Fællesskabet. Fællesskabets tiltrædelse af Den europæiske Menneskerettighedskonvention er fortsat til overvejelse. For så vidt angår kultur og kontakt mellem befolkningerne, er Den europæiske Fond ikke blevet en realitet.

MÅLSÆTNINGER

22. På topmødet i oktober 1972 i Paris opstillede stats- og regeringscheferne følgende hovedmål:

"... inden dette tiårs udløb og under fuldstændig hensyntagen til de allerede indgåede traktater at omdanne medlemsstaternes samtlige indbyrdes forbindelser til en europæisk union..."

Ved udgangen af dette tiår kan det være nyttigt at vurdere forskellen mellem de opnåede fremskridt og det opstillede mål.

23. I Tindemans-rapporten om Den europæiske Union, der stammer fra december 1975, defineres denne i det væsentlige ved følgende bestanddele:

- institutioner, der har den nødvendige myndighed til at fastlægge en fælles, global og sammenhængende politisk retningslinje og den nødvendige effektivitet for at kunne handle samt den nødvendige demokratiske legitimitet,
- en fælles indsats inden for de vigtigste områder for eksterne forbindelser, udenrigspolitik, sikkerhed, økonomiske samarbejdsforbindelser,

- en fælles politik på det økonomiske og monetære område, inden for industri- og landbrugssektoren samt på energi- og forskningsområdet,
- en effektiv solidaritet for at korrigere udviklings- og indkomstskævheder,
- retsbeskyttelse og forbedring af europæernes levevilkår.

24. Den mellemliggende etape af Den monetære og økonomiske Union er langt fra realiseret. Alle medlemsstaters hele og fulde deltagelse i EMS samt styrkelsen af EF's økonomiske og monetære sammenhold er imidlertid vigtige skridt på denne vej. Oprettelsen af en europæisk monetar fond og en generel anvendelse af ECU som reserveaktiv og betalingsmiddel bør forberedes aktivt.
25. Konvergerende fælles mål med hensyn til vækst, stabilitet og fuld beskæftigelse nødvendiggør en koordination af den økonomiske politik og socialpolitikken og en øget budgetmæssig disciplin fra medlemsstaternes side. For så vidt angår forbedringen af de økonomiske strukturer med henblik på navnlig at reducere skævhederne medlemsstaterne imellem og de enkelte regioner, bør aktionsmidlerne anvendes bedre og udbygges.
26. Det er vigtigt, at det interne marked virkelig realiseres på kort sigt. Den frie bevægelighed for personer, varer og kapital hammes fortsat af alt for mange hindringer af enhver art. På mange områder findes der stadig nationale barrierer, navnlig for så vidt angår beskatning, sociallovgivning, transport og offentlige indkøb. En europæisk økonomisk ramme, inden for hvilken økonomierne, industrierne og tjenesteehvervene kunne organisere sig, og som kunne give mulighed for at planlægge fremtiden inden for en EF-sammenhæng, er endnu ikke realiseret. Stordriftsfordele, en europæisk arbejdsdeling samt en industriel strukturtilpasning forudsætter, at alle bestående barrierer hurtigt nedbrydes. Realiseringen af Den økonomiske og monetære Union bør nødvendigvis ske via den fuldstændige Toldunion, som straks bør indføres, da man ellers risikerer, at de hidtidige resultater, som man med mæje har opnået i den europæiske opbygnings næsten 30-årige historie bringes i fare.

27. Selv om Toldunionen, konkurrencepolitikken og den fælles landbrugspolitik ikke er gennemført fuldt ud, er de alligevel de områder, hvor realiseringen af Unionens mål er mest fremskreden. Alle anstrengelser bør udfoldes for at afslutte og konsolidere denne del af EF-opbygningen. En fælles politik inden for alle andre områder er kun påbegyndt. Nogle foranstaltninger har fået en god begyndelse, f.eks. EMS, medens andre knap nok er startet. Man må håbe, at energiproblemerne og den teknologiske udfordring vil fremme en fælles vilje til en europæisk politik.
28. Det udvidede Fællesskab bør træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at de nye medlemsstaters økonomier gradvis og harmonisk kan integreres i Fællesskabet. De markante forskelle på det økonomiske og sociale område nødvendiggør opfindsomme og modige løsninger.
29. For at kunne klare problemerne i de kommende år bør Fællesskabet allerede nu øge institutionernes effektivitet. De interne vanskeligheder, de eksterne destabiliserende faktorer samt den forestående udvidelse nødvendiggør, at institutionerne tilpasses det udvidede Fællesskabs behov. Der må derfor foretages en dybtgående undersøgelse af institutionernes opgaver og beføjelser.
30. Der noteres næsten ikke fremskridt i de sager, der særligt interesserer europæerne. For at forbedre levevilkårene, fremme den europæiske identitet og imødekomme de dybtliggende menneskelige og kulturelle aspirationer kan der kun gøres fremskridt, såfremt der er en politisk vilje hertil. De europæiske befolkningers valgte repræsentanter vil uden tvivl også give nye politiske impulser til realiseringen af et Fællesskab, der står borgerne nærmere.
31. Jo nærmere man kommer Den europæiske Union, desto vanskeligere bliver det at skelne Fællesskabets væsentligste aktiviteter fra medlemsstaternes. Alle spørgsmål af fælles interesse bør behandles inden for en institutionel enhedsramme. Erfaringen viser, at Fællesskabet må have vagt, hvis det skal kunne høres og udøve en effektiv indsats. Når løsningen af problemer skal søges uden for medlemsstaternes effektive aktionsmuligheder, bør Fællesskabet være kompetent og råde over egnede midler for at kunne handle.

RAPPORT

fra udenrigsministrene
til Det europæiske Råd
om den europæiske union

Denne rapport fra udenrigsministrene, som er den tredje af sin art, skal ses som en fortsættelse af de foregående, idet udenrigsministrene med denne rapport ikke ønsker at gøre status over samtlige aktiviteter i Fællesskabet, men snarere at gøre rede for afgørelser og væsentlige forhold, der kan føre til opnåelse af den ønskede målsætning og i sidste ende til den europæiske union. Hvilke målsætninger drejer det sig om? Det europæiske Råd har selv den 29.-30. november 1976 angivet dem.

- Styrkelse af den konkrete solidaritet mellem de ni medlemsstater og deres befolkninger såvel indbyrdes som i deres forbindelser med omverdenen.

- Gradvis tildeling til den europæiske union af de instrumenter og institutioner, der er nødvendige for, at den kan udfylde sin mission, og vinde indpas i borgernes hverdag.

I

Udenrigsministrene vil gerne fremhæve de særligt vigtige begivenheder som f.eks. det første direkte valg af medlemmer til Europa-Parlamentet, oprettelsen af Det europæiske monetære System og undertegnelsen af traktaten om Grækenlands tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber. Trods den udfordring, som verdensenergi-krisen har været for Fællesskabet, har Fællesskabet gennemført betydelige fremskridt.

Valget den 7.-10. juni 1979 af medlemmerne af Europa-Parlamentet, symbol på den europæiske union, der allerede er på et fremskredet stade, og symbol på befolkningernes deltagelse i Europas opbygning, er ikke blot en begivenhed på det tekniske plan, idét man ændrer en valg måde for Europa-Parlamentets medlemmer til en anden. Dette valg er også en begivenhed, hvis betydning ingen kan undervurdere, i betragtning af de mange forhåbninger, der knytter sig til det. Ved deres deltagelse i dette valg har medlemsstaternes befolkninger udtrykt deres håb om og deres vilje til at fremme Europas opbygning på en effektiv og logisk måde. En sådan appel må ikke stå ubesvaret.

2. En hovedhjørnesteen i denne effektive og logiske opbygning var ikrafttrædelsen af Det europæiske monetære System. Selv om det betydeligste mål med Det europæiske monetære System er at skabe øget valutastabilitet inden for Fællesskabet, bør det ikke være det eneste. Systemet bør også udgøre et grundelement i en omfattende strategi og en politik, som sigter mod en støt vækst under stabile forhold, gradvis tilbagevenden til fuld beskæftigelse, harmonisering af levestandarden, en bedre tilpasning af industrikapaciteten til nutidens økonomiske udfordringer og udligning af de regionale uligheder inden for Fællesskabet. Det monetære system skal fremme den indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes økonomiske udvikling og vil således give nye impulser til den europæiske unions skabelsesproces.

Foruden de særlige bestemmelser (forordning om rentegodtgørelse), som er vedtaget eller skal vedtages som led i Det europæiske monetære System med henblik på at udjævne de regionale uligheder, og oprettelsen af et nyt fællesskabsinstrument (ORTOLI-faciliteten), har Fællesskabet en ny forordning om Regionalfonden til sin rådighed. Det særlige ved denne fond er at Fællesskabet herigennem ved en særlig intervention kan afdæmpe de lokale følger og modvirke de strukturelle virkninger af særlig alvorlige begivenheder i visse regioner.

3. Den udfordring, Fællesskabet står over for på energi-området, og den måde, hvorpå det tager denne udfordring op, vil få dybtgående betydning for dets fremtid. Derfor har Fællesskabet øget sin indsats for at imødegå energikrisen med henblik på at nå følgende mål:

- sikre en kvantitativt mere beskeden og mere rationel anvendelse af olie, som er en naturlig ressource, der ikke kan fornyes;
- muliggøre fortsættelsen af en økonomisk vækst, som ikke længere er afhængig af øget olieforbrug, men bygger på udviklingen af de øvrige energiresourcer;
- sørge for, at de dårligst stillede udviklingslande også råder over den energi, der er nødvendig for deres vækst.

Det europæiske Råd bekræftede på sit møde i Strasbourg den 21.-22. juli 1979 efter at have overvejet nødvendigheden af en hastesaktion i betragtning af den alvorlige energisituation, som hele verden befinder sig i, Fællesskabets vilje til at give et godt eksempel. Det blev vedtaget, at Fællesskabets import af olie i perioden 1980-1985 skulle fastholdes på et årsniveau, der er lig med eller laver end 1978-niveauet, at markedsgennemsigtigheden skulle forbedres, at processen med henblik på udvikling af energi i Fællesskabet skulle forstærkes og energisparepolitikken styrkes.

4. Fællesskabet vil finde den styrke, som det behøver for at tage de mange udfordringer op, som det møder, ikke blot ved at styrke sammenholdet indadtil, men også ved at åbne sig mod omverdenen.

5. Og først og fremmest ved at indtage en imødekommende holdning over for de stater, som har givet udtryk for ønsket om at slutte sig til Fællesskabets nuværende ni stater. Grækenlands undertegnelse af tiltrædelsestraktaten er et første skridt på denne vej. De forhandlinger, som føres aktivt med Portugal og Spanien, bør kunne føre til et positivt resultat så hurtigt som muligt.
6. Fællesskabet bør også åbne sig over for udviklingslandene, hvoraf de fattigste er de, der er ramt hårdest af energikrisens følger. Undertegnelsen af den nye Lomé-konvention vidner om en sådan åbning. Denne konvention konsoliderer det, som blev opnået med den gamle, og indfører en række fornyelser og nye elementer under hensyntagen både til den opnåede erfaring og til vore AVS-partnerses særlige behov.
7. Endelig bør der ske en åbning mod verden som helhed, og ud over de mange eksempler, som kan nævnes herpå, er der grund til at huske de multilaterale handelsforhandlinger. De konstruktive bestræbelser, som især Fællesskabet har udfoldet, har under forudsætning af en ensartet korrekt anvendelse fra signatarstaternes side gjort det muligt at nå frem til et afbalanceret resultat.

II

1. I løbet af 1979 har De Ni inden for det europæiske politiske samarbejde drøftet de vigtigste internationale politiske spørgsmål. I den forbindelse ønsker ministrene at understrege, at både det politiske samarbejdes virksomhed og Fællesskabets forbindelser med tredjelande har til følge, at den øvrige verden i stadig højere grad betragter De Ni's Europa som en sammenhængende enhed i internationale anliggender.

2. De vedtagne procedurer for gradvis at knytte ansøgerlandene til De Ni's koordination inden for det europæiske politiske samarbejde er blevet fuldstændig gennemført. For Grækenlands vedkommende er denne proces efter undertegnelsen af traktaterne den 28. maj blevet intensiveret, og Grækenland har nu samråd med De Ni (gennem formandskabet) om alle de spørgsmål, der tages op inden for det politiske samarbejde. Grækenland har tillige holdt sig à jour med samordningen af De Ni i FN og andre internationale organisationer og på møder mellem ambassadører fra De Ni i tredjelande. Efter det andet ministermøde om forhandlingerne om Spaniens tiltrædelse den 18. september holdes Spanien regelmæssigt informeret om udviklingen inden for De Ni's samarbejde. Når tiden er inde, vil De Ni iværksætte lignende procedurer for Portugals vedkommende.

3. De Ni tillægger deres nære samarbejde om spørgsmål vedrørende CSCE-processen særlig betydning. Samtidig med, at de regelmæssigt har afholdt samråd om Helsingfors slutakten, har de været travlt optaget af at forberede det CSCE opfølgingsmøde, der indledes i 1980 i Madrid.

4. Ligesom ved tidligere CSCE-møder agter De Ni at bidrage aktivt til Madrid-mødet. De ønsker, at det skal blive et betydningsfuldt skridt i udviklingen af Øst-Vest forbindelserne i Europa, og således virke som et incitament på CSCE-processen og bidrage til øget afspænding. I Madrid vil De Ni presse på for at sikre en bedre gennemførelse af alle aspekterne i Helsingfors slutakten. De vil også forsøge at få mødet til at vedtage nye forholdsregler, der dækker alle slutaktens hovedområder og som effektivt vil fremme yderligere gennemførelse og udvide omfanget af samarbejdet mellem deltagerstaterne.
5. Med dette formål for øje forbereder de omhyggeligt deres stillingtagen til alle væsentlige og proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med mødet. Blandt de spørgsmål, de beskæftiger sig med, er det franske forslag om en europæisk nedrustningskonference. I tilgift hertil afholder de bilaterale samråd med andre deltagerstater for at drøfte alle disse spørgsmål og for at lette forståelsen af, hvad de enkelte stater ønsker i Madrid og under den kommende CSCE-proces.
6. De Ni har fortsat spillet en aktiv rolle i drøftelserne i De forenede Nationer og dennes særorganisationer. Under den 34. samling af De forenede Nationer fastholdt De Ni deres hidtidige praksis, idet de søgte at samordne deres synspunkter, give udtryk for deres fælles holdninger og indtage fælles standpunkter under afstemningerne, når dette var muligt. Under generaldebatten ved samlingens indledning fremsatte den irske udenrigsminister på De Ni's vegne en generel udtalelse om en række vigtige internationale spørgsmål. I FN har De Ni især fortsat deres bestræbelser for at fremme respekten for og overholdelsen af menneskerettighederne overalt i verden.

7. De Ni arbejder nært sammen med det formål at bidrage konstruktivt til nedrustningsprocessen. De deltog aktivt i det første betydningsfulde møde i Nedrustningskommissionen tidligere på året og ydede væsentlige bidrag til formuleringen af indholdet af et omfattende nedrustningsprogram, der blev vedtaget med konsensus i kommissionen og som nu vil blive forelagt Nedrustningskomiteen.
8. Seks lande af De Ni er medlemmer af den nye Nedrustningskomité i Genève. De Ni konfererer regelmæssigt med hinanden om de spørgsmål, der behandles i dette vigtige nedrustningsforum. De Ni sørger for en veludbygget koordination i alle de nedrustningsspørgsmål, der bliver taget op på De forenede Nationers generalforsamling, som de anser for et uundværligt redskab i bestræbelserne for at lette drøftelserne og skabe enighed på nedrustningsområdet blandt medlemmerne af det internationale fællesskab.
9. De Ni følger fortsat nøje udviklingen i Mellemøsten. Ved undertegnelsen af fredstraktaten mellem Egypten og Israel den 26. marts fremsatte De Ni en udtalelse, hvori de sagde, at de anså traktaten for et eksempel på korrekt anvendelse af principperne i Sikkerhedsrådets resolution 242 på de ægyptisk-israelske forbindelser. De sagde videre, at der kun kan skabes en retfærdig og varig fred i Mellemøsten i forbindelse med en omfattende ordning. I deres udtalelse af 18. juni beklagede De Ni enhver handling eller udtalelse, som kunne lægge sig hindrende i vejen for fredsbestræbelserne. De var derfor imod den israelske regerings politik, der gik ud på at etablere bosættelser i besatte områder, og de kunne heller ikke acceptere Israels krav om overhøjhed over disse områder.

10. I den irske udenrigsministers tale på De Ni's vegne til De forenede Nations generalforsamling den 25. september støttede han det palæstinensiske folks ret til inden for rammerne af en fredsordning at bestemme over deres egen fremtid som folk. Han understregede ydermere deres ret til via deres repræsentanter at deltage på lige fod med de øvrige berørte parter i forhandlingerne om en omfattende fredsordning.
11. De Ni er fortsat meget foruroligede over den usikre situation i Libanon, som de sætter i forbindelse med hele situationen i Mellemøsten. I erklæringer af 18. juni og 11. september bekræftede De Ni på ny deres støtte til Libanons uafhængighed, suverænitæt og territoriale integritet.
12. Efter de betydelige fremskridt, der blev opnået i generalkomiteen i Damaskus i december 1978, er der sket en afmatning i den euro-arabiske dialog som en indirekte følge af den politiske udvikling i Mellemøsten. De Ni har givet udtryk for deres villighed til at fortsætte dialogen, og de håber, at betingelserne snart vil gøre det muligt at genoptage dialogen, som er et enestående middel til samarbejde mellem Fællesskabet og hele det arabiske område.
13. De Ni har i videst muligt omfang fortsat bestræbelserne for sammen med de afrikanske lande at fremme disse landes udvikling ved hjælp af et samarbejde præget af gensidighed. De har fulgt begivenhederne i Afrika nøje, og de er fortsat overbeviste om, at disse problemer bedst løses fredeligt og ved hjælp af afrikanske løsninger. De Ni har været særlig foruroligede over situationen i Sydafrika, og de har støttet bestræbelser på at opnå de hårdt tiltrængte retfærdige løsninger på områdets problemer ved hjælp af fredelige midler.

14. Indokina er fortsat et område, der giver De Ni anledning til alvorlig bekymring. Efter den vietnamesiske intervention i Cambodien og den efterfølgende kinesiske aktion i Vietnam opfordrede De Ni til respekt for både Cambodias og Vietnams uafhængighed, territoriale integritet og selvbestemmelse. Efter De Ni's opfattelse er betingelsen for fred og stabilitet i Sydøstasien et uafhængigt Cambodien. Efter De Ni's opfattelse betyder dette et Cambodien med en virkelig repræsentativ regering, der er frigjort fra enhver fremmed militær tilstedeværelse og som opretholder venligssindede forbindelser med samtlige lande i området, samtidig med at det nyder godt af international støtte til genopbygningen.
15. Ved en række lejligheder har De Ni givet udtryk for deres bekymring over problemet med flygtningene fra Indokina, og de har opfordret til øjeblikkelige praktiske foranstaltninger til imødegåelse af dette problem. I deres fælles holdninger på FN mødet om de sydasiatiske flygtninge i juli i år understregede De Ni menneskers ret til frit at forlade og vende tilbage til deres egne lande. De har ligeledes givet udtryk for deres beslutning om at bidrage til fortsatte internationale bestræbelser til fordel for flygtningene.
16. De Ni har allerede taget skridt til øjeblikkelig at hjælpe Kampuchéas befolkning, der befinder sig i en desperat situation med udstrakt hungersnød. Under FN's forpligtelseskonference til fordel for Kampuchéa, der blev afholdt den 5. november i New York, forpligtede De Ni sig til at yde et væsentligt bidrag. De erklærede, at de vil følge udviklingen i Kampuchéa og gøre alt, hvad de kan, for at afhjælpe situationen.

17. De Ni fortsætter inden for Det politiske Samarbejde med at pleje forbindelserne med det nu direkte valgte Europa-Parlament. Ved hjælp af svar på såvel skriftlige som mundtlige forespørgsler fra Europa-Parlamentet, regelmæssige kollokvier efter ministermøder og den årlige rapport om udviklingen inden for Det politiske Samarbejde holdes Parlamentet underrettet om alle de spørgsmål, der drøftes af De Ni.

III

Det er sandsynligt, at De Ni under det nuværende formandskab vil undertegne en aftale mellem De europæiske Fællesskabers medlemsstater om gennemførelse af den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme. Endvidere vil en gruppe af højtstående embedsmænd fortsætte behandlingen af et udkast til konvention om udlevering i forbindelse med et bredt udsnit af forbrydelser inden for rammerne af forslag vedrørende et "Espace Judiciaire Européen" (ét europæisk retsområde). De Ni's justitsministre mødtes i april 1979 for at behandle disse forslag, og man regner med, at de vil holde flere møder herom. Gruppen af højtstående embedsmænd mener under hensyntagen til de opnåede fremskridt, at konventionsudkastet vil kunne blive behandlet på et ministermøde i foråret 1980. Desuden har indenrigsministrene, eller ministre med tilsvarende ansvarsområder, holdt møde i Dublin i oktober 1979, hvor de fortsatte deres behandling af praktiske samarbejdsforanstaltninger med henblik på at bekæmpe international terrorisme.
